

Det formilder os ikke et hak, at der i nogen grad er tale om et sted, som et vist antal mennesker valfarter til, for det er bestemt ikke noget at være stolt af.

På den anden side er der efterhånden vundet en slags hævd, og så længe samfundet ikke har lagt andre, velegnede planer for området, ser CD ikke nogen grund til at gribe ind og lægge op til dumme konfrontationer.

Vi vil derfor nøjes med at sige tak til politiet for en god indsats under vanskelige forhold.

Og så kan vi afslutte sagen for i dag med at stemme for det dagsordensforslag, som Venstre og De Konservative har fremsat.

Pia Kjærsgaard (DF):

Fristaden Christiania fyldte for nylig 25 år. Og Christiania blev hyldet af de skrevne og elektroniske medier og sågar af Folketingets formand, som på slotspladsen uden for Christiansborg overbragte en hilsen til Christiania på det officielle Danmarks vegne. Men jeg skal understrege, at Folketingets formand ikke talte og ikke udbragte den hilsen og tillykke på Dansk Folkepartis vegne.

Christiania har regeringens ministre jo omtalt som et spændende eksperiment, som blev til ladet, da politikerne opgav at få smidt besætterne smidt ud af den besatte Bådsmandsstrædes Kaserne.

På Københavns Kommunes officielle kort står der nu ikke længere Bådsmandsstrædes Kaserne. Det navn er fjernet, og i stedet står der så Christiania. Og der stilles ikke længere besværlige spørgsmål til denne såkaldte fristad.

Hvis der overhovedet skulle være noget som helst at ønske tillykke med, var det, at den selv-tægt, som blev udøvet i sin tid, nu ser ud til at være lykkedes.

Men hvis politikerne på det tidspunkt, da Forsvarsministeriets nedlagte Bådsmandsstrædes Kaserne blev besat, havde taget sig sammen og smidt besætterne på porten, havde situationen jo set helt anderledes ud.

I stedet har vi haft den ene forespørgselsdebat i Folketinget efter den anden og alle sammen med et utrolig magert resultat og uden det resultat, som havde været det eneste rigtige, nemlig at Christiania naturligvis bliver rømmet.

Det må være en mærkværdig oplevelse for lovlydige borgere, for lovlydige danskere at opleve en total blæsen på en højesteretsdom. Dansk Folkeparti mener afgjort ikke, at fristaden Christiania er et spændende eksperiment, men

en skamlet, et eksempel på slap eftergivenhed og bestemt ikke tolerance. De to ting må man aldrig nogen sinde sammenligne.

På vegne af Dansk Folkeparti skal jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at Christiania er krænkende for danskernes retsbevidsthed og en frygtelig skamlet på danske politikeres manglende handlekraft, bør regeringen foranledige, at området ryddes og omdannes til et rekreativt område eller udstykkes til boliger ved først give lejlighed.

Herefter går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 30).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det kan vel ikke undre, at jeg iler med at meddele, at denne netop foreslåede dagsorden kan vi naturligvis ikke stemme for.

Lad mig af hensyn til den videre debat benytte lejligheden til at sige, at hvis det skulle gå sådan, at det af SF og Enhedslisten fremsatte forslag til dagsorden skulle komme først til afstemning, så ville vi gerne stemme for det, men det realistiske er jo, at den af V og K foreslåede dagsorden kommer først til afstemning, og jeg skal meddele, at den vil vi også kunne stemme for.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Noget af det, man lærer ret hurtigt her i Tinget, er at tælle til halvfems, og jeg kan nu forstå, at regeringspartierne støtter Venstre og De Konservative, og derfor bliver Venstres og De Konservatives dagsorden faktisk rimelig interessant.

Jeg vil derfor godt spørge hr. Poul Qvist Jørgensen, hvad der rent faktisk kommer til at ske på Christiania, når den her dagsorden bliver vedtaget. Skal vi så vende tilbage til tiden, hvor vi havde en borgerlig justitsminister, og hvor man konstant så slagsmål mellem politi og christianitter, og hvor enhver form for normalise-